

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ante Galića, članova vijeća te sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja A. – Z. d.o.o., Z., kojeg zastupa I. S., odvjetnik iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/20-01/270, urbroj: 401-01/05-20-7 od 21. srpnja 2020., radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 24. rujna 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/20-01/270, urbroj: 401-01/05-20-7 od 21. srpnja 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe H. Š. za naknadu troška upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika je, u povodu žalbe H. Š. iz Z., B. 27 (ovdje zainteresirana osoba), poništeno rješenje trgovačkog društva A. – Z. d.o.o. (ovdje tužitelja), urbroj: 15/2020 od 9. siječnja 2020. (točka 1 izreke). U točki 2. izreke tog rješenja se odobrava H. Š. pravo na pristup informaciji o ukupnim isplatama svim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnica tijekom 2019. godine, po pojedinim odvjetničkim društvima/odvjetničkim uredima/odvjetnicima od strane trgovačkog društva A. – Z. d.o.o. U točki 3. izreke tog rješenja se nalaže tužitelju da u roku 8 dana od pravomoćnosti rješenja omogući H. Š. pristup odobrenoj informaciji, sukladno točki 2. izreke tog rješenja. U točki 4. izreke se odbija zahtjev H. Š. za naknadu troška poštarine u iznosu od 14,60 kn kao neosnovan.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnom ističe razloge zbog kojih smatra da je tuženik na temelju pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava donio nezakonitu odluku.

Prije svega navodi da u smislu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI) nije tijelo javne vlasti, unatoč tome što je naveden na popisu tijela javne vlasti, zbog čega nije niti u obvezi davati podatke o svom poslovanju.

Tužitelj nadalje u tužbi pobliže obrazlaže razloge na kojima temelji svoje stavove protivne tuženikovim. Posebno navodi da ne postoji bilo kakav opravdani, a niti javni interes da bi se omogućio pristup traženim informacijama, jer je u predmetnom slučaju riječ isključivo o pojedinačnom interesu podnositelja zahtjeva. Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da postoji zakonska osnova za ograničenje pristupa traženoj informaciji, a zbog

čuvanja poslovne tajne, u odnosu na javni interes, pri čemu se poziva na odredbu članka 15. stavka 2. točku 2. ZPPI-a.

Dalje u tužbi tužitelj iscrpno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je zbog zaštite svojih poslovnih interesa osnovano i opravdano ograničio pristup traženim informacijama. Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da u konkretnom slučaju ne postoji javni interes da se omogući pristup informacijama, jer tužitelj isključivo obavlja djelatnost privatne zaštite, što znači da nije riječ o obavljanju javne službe odnosno o javnoj djelatnosti, kako to pogrešno zaključuje tuženik.

Predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi tuženikovo rješenje te odbije zahtjev podnositelja H. Š., a podredno da predmet vrati tuženiku na ponovno odlučivanje, odnosno da donese odgovarajuću odluku u skladu sa tužbenim navodima. Tužitelj u tužbi traži naknadu troškova upravnog spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, a osvrćući se na svaki pojedini tužbeni navod, predlaže ovom Sudu da tužbu u cijelosti odbije kao neosnovanu i potvrdi tuženikovo rješenje.

Zainteresirana osoba H. Š. u odgovoru na tužbu navodi razloge zbog kojih predlaže tužbu odbiti, a traži i trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema ocjeni ovog Suda pravno odlučne činjenice za primjenu mjerodavnih odredbi materijalnog prava su u konkretnom slučaju nesporne, zbog čega je spor riješio bez rasprave, na temelju odredbe članka 36. točke 4. ZUS-a.

Nakon razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, ovaj Sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim i presudu donio na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a.

Prije svega valja reći da je tužitelj, s obzirom na svoju vlasničku strukturu, tijelo javne vlasti i time obveznik primjene ZPPI-a, jer je trgovačko društvo koje je osnovala A. z. k. d. d.o.o., a čiji je osnivač i jedini dioničar Republika Hrvatska.

Dakle, kako je tužitelj nesporno tijelo javne vlasti iz članka 5. stavka 1. točke 2. ZPPI-a, neosnovan je tužbeni navod o pogrešnoj primjeni ovdje mjerodavnog materijalnog prava, u kojem pravcu tužitelj upire u tužbi.

Također je tijekom provedenog postupka tuženik proveo test razmjernosti i javnog interesa, a nakon toga pravilno zaključio da u konkretnom slučaju ne postoje zakonski razlozi zbog kojih bi se u predmetnom slučaju ograničio pristup traženim informacijama, odnosno tuženik ne prihvaća razloge tužitelja zbog kojih je uskratio pristup traženim informacijama, uz obrazloženje da su te informacije poslovna tajna prema općem aktu tužitelja.

Tuženik je za svoje zaključke i stajališta naveo iscrpno obrazloženje, koje prihvaća i ovaj Sud, a koja su u skladu s postojećom sudskom praksom.

U svezi tužbenih navoda u pravcu povrede materijalnog prava, valja navesti da je tužitelj iste prigovore isticao i u žalbi, a u odnosu na te prigovore je tuženik već dao valjano obrazloženje razloga na kojima je utemeljio odluku.

Tužitelj u bitnom u tužbi ponavlja iste razloge koje je isticao i tijekom upravnog postupka, odnosno na drugačiji način tumači pobliže navedene odredbe mjerodavnog prava, zbog čega takvi prigovori nisu odlučni za donošenje drugačije odluke u ovoj stvari i ocjenu zakonitosti tuženikovog rješenja.

Trebalo je stoga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

Odluka o trošku je utemeljena na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a, jer je tužitelj upravni spor izgubio u cijelosti, a zbog čega je valjalo zahtjev tužitelja, koji nije niti posebno specificirao, odbiti kao neosnovan.

Ovaj Sud je, ocjenjujući da navodi iz odgovora na tužbu zainteresirane osobe nisu opravdani, jer nisu odlučni za ishod ovog postupka i donošenje drugačije odluke u ovoj stvari, zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troška upravnog spora odbio pozivom na odredbu članka 79. stavka 1. ZUS-a.

U Zagrebu, 24. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.